

bij de geneeskundige armenverzorging. Te Karlsruhe, Worms, Strassburg, Mannheim, Altenburg, Dessau Meiningen heeft dit stelsel goed voldaan, *ondanks de hoogere kosten*. Men is voornemens, de proef het eerst te nemen in een wijk, waar een vacature mocht komen, en als het dan goed gaat, ook in andere wijken de vrije artsenkeus in te voeren (*Münsch. med. Wochenschr.*) Over het vóór en tegen is in dit *Tijdschrift*, 1904, het een en ander gezegd.

AANKLACHT BIJ EEN EERERECHTBANK DOOR LEEKEN. — Een arts te Berlijn is door de eererechtbank veroordeeld tot 150 mark. boete, omdat hij tot een groote schoenenzaak in een betrekking stond, die strijdig was met de waardigheid van zijn beroep, door toe te staan, dat de firma met zijn naam reclame maakte. Het merkwaardige van deze zaak is, dat voor het eerst een klacht bij de eererechtbank is ingediend door niet-geneeskundigen, nl. den schoenmakersbond, die er tegen had, dat hun concurrentie werd aangedaan door den artsentitel als het ware als uithangbord te gebruiken. De betrokken collega mocht de voldoening smaken, dat het oordeel in verschillende handwerksbladen is medegedeeld (*Berl. klin. Wochenschr.*).

GOEDKOOPE MENSCHLIEVENDHEID. — Een „coroner” (gelijk men weet, belast met het oordeel over de doodsoorzaak in geval geen gewone oorzaak wordt opgegeven) heeft zich veroorloofd, omtrent een te goeder naam bekend staand geneesheer in het openbaar zijn afkeuring te kennen te geven, na aangaande hem, in verband met het sterfgeval, slechts een verhaal te hebben aangehoord, dat achteraf bleek, onwaar te zijn en zonder dien geneesheer zelf te hebben gehoord. Het geval betrof een kindje, dat eenige uren na de geboorte was gestorven. Het was nog bij den bedoelden dokter vertoond, en deze, ziende, dat er niets aan te doen was, had het weer naar huis gezonden en gezegd, dat men voor de consultatie 1 sh. 6 p. zou zenden. Hij wist niet, dat het kind van arme lieden was. De coroner had het verhaal zóó begrepen, dat de dokter had geweigerd, iets voor te schrijven, vóórdat hem geld was gezonden, en had dit hoogelijk afgekeurd. En om te toonen, dat er nog meewarige mensen bestaan (dit waren 's mans eigen woorden) gaf hij voor de moeder 1 P. St. mede . . . uit de armenkas. Op het protest van den dokter heeft de coroner hem toegestaan, in een volgende zitting zijn eigen lezing van de zaak mede te delen. De plaatselijke afdeeling der British Medical Association is echter daarmee niet tevreden en heeft de zaak in handen gesteld van de Britsche „centrale commissie voor de beroepsbelangen” (*Brit. med. Journ.*). Nog niet lang geleden moesten de artsen dergelijke bitterheden alleen slikken, en konden goedkope menschevrienden hun venijnige zoetsappigheid ongestoord botvieren. Het is toch beter, zooals het nu is.

PINKHOF.

BRIEFWISSELING.

EXAMEN KRANKZINNIGENVERPLEGING.

De examencommissie der Nederlandsche Vereeniging voor Psychiatrie en Neurologie zendt ons een brief over het feit, dat in het Maandblad van de

Nederlandsche verplegersvakvereniging, in het verslag van een vergadering dier vereniging, naar aanleiding van het diplomeeren, is gesproken van „een schandelijke willekeur, waaraan noodzakelijk een einde moet komen” en dergelijke beweringen meer. Wij meenen te kunnen volstaan met mede te deelen, dat uit de ons voorgelegde briefwisseling tusschen den secretaris der examencommissie en de heeren der vakvereniging blijkt, dat bewijzen van de geuite beweringen bij hen ontbreken. Het „schandelijke” nemen zij terug, als niet uitgesproken. Hun beweringen dienden blijkbaar alleen om de door hen voorgestane wenschelijkheid van staatsexamens aan te dikken en op te luisteren; terwijl zij toch achterna een ruitelijke verklaring van ongelijk achterwege houden.

Wie zich van zijn woorden zoo weinig rekenschap weet te geven als met deze heeren het geval is, verdient niet dat aan zijn geschrijf veel aandacht wordt geschonken.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen enz.

Verklaring van overlijden.

Het verslag der besprekingen in de afdelingen der Tweede Kamer gevoerd naar aanleiding van het in Augustus ingediende wetsontwerp tot wijziging der wet regelende de uitoefening der geneeskunst (zie ons nummer van 21 Augustus l.l., bldz. 706) is verschenen. Het volgende wordt daaraan ontleend.

Het wetsontwerp was vrij algemeen met instemming ontvangen.

Intusschen werd opgemerkt, dat de in de Memorie van Toelichting gegeven voorstelling, als zoude de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering van de geneeskunst in 1908 een conclusie hebben aangenomen, luidende: „Bij „ieder sterfgeval achten wij het absoluut noodig, dat geene verklaring worde „afgegeven zonder persoonlijk onderzoek van het lijk”, minder juist is. Be-doelde conclusie is wel voorgesteld door de centrale commissie van advies in zake beroepsbelangen uit de Maatschappij, maar in de vergadering der Maatschappij van 6 Juli 1909 is besloten de behandeling dezer aangelegenheid aan te houden 1).

Voorts werd er de aandacht op gevestigd, dat bij circulaire van den minister van binnenlandsche zaken van 1 December 1881, n°. 1596, Afd. M. P., de geneeskundigen herinnerd zijn aan hunne verplichting de verklaringen van overlijden eerst dan te ondertekenen, wanneer zij zich persoonlijk van dat overlijden hebben overtuigd. Gevraagd werd, of die circulatie nog van

---

1) Deze opmerking is niet juist. In de algemeene vergadering onzer Maatschappij op 7 Juli 1908 is deze conclusie na uitvoerige bespreking zonder hoofdelijke stemming aangenomen (*Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1908, II, blz. 400). Het aanhouden der behandeling had alleen betrekking op de conclusies 8 en 9. Zoo heeft ook de centrale commissie voor de beroepsbelangen het opgevat, zooals blijkt uit haar verzoek op blz. 2065 van dit *Tijdschrift*, 1908, II.

Redactie.